

10de Møde.

Onsdag den 3. November Kl. 1¹/₂.

Formanden: I Skrivelse af 1. ds. meddeler Justitsministeren i Henhold til § 28 i Lov om Foranstaltninger mod smittomme Sygdommes Indførelse i Riget af 12. April 1911, at der ikke i Tiden siden sidste ordinære Rigsdagssamling af Justitsministeriet er truffet særlige Foranstaltninger i Medfør af Bestemmelserne i 2det og 3die Afsnit i den nævnte Lov.

Skrivelsen vil blive optaget i Tillæg C.

I Skrivelser af 29. f. M. meddeler Finansministeren, at han i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Smugleri m. v. og

Forslag til Lov om Udstedelse af Skatkammerbeviser.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 31. Marts 1926 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 47; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 5).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Det stillede Ændringsforslag, Lovforslagets Tekst samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ejsing): Dette Lovforslag er fremkommet, fordi Tændstikfabrikkerne ikke før nu har opdaget, at der i den nye Brandpolitilov findes en Bestemmelse om, at Tændstikæskerne skal have Paaskrift om, at Uforsigtighed i Omgang med Tændstikker er strafbar; Fabrikkerne hævder, at denne Bestemmelse vil volde dem megen Ulejlighed og medføre store Udgifter, og de andrager der-

for om, at Indskriften maa blive anbragt paa Indpakningen i Stedet for paa Æskerne. Den højtærede Minister sagde ved Fremsettelsen, at han i de voldsomste Udtryk havde bebrejdet Tændstikfabrikkerne, at de saa sent kom med deres Besværinger, men Ministeren imødekom Fabrikkerne, ikke ved at stille Forslag om det, de egentlig forlangte, men ved at stille Forslag om, at Bestemmelsen helt skal bortfalde. Da denne Indskrift har været krævet i alle Forslag til Brandpolitilov siden 1903, har man ikke fra alle Sider kunnet indrømme, at den vilde være ganske betydningsløs. Der sker saa mange Brande ved Uforsigtighed med Tændstikker — der brænder vistnok for 2 Mill. Kr. om Aaret af den Grund —, og det er derfor naturligt, at man har søgt, om man kunde gøre noget mod dette Uvæsen. Hvad Indskriften vil betyde, er vanskeligt at sige; for mange Aar siden forlod man af samme Grund de den Gang brugte Svovlstikker og gik over til Tændstikker, og man har nu ment, at en saadan Indskrift kunde afværge nogle af Brandene. Tændstikfabrikkerne siger, at de ikke kan faa det fornødne i Orden til den 1. Januar, da Loven træder i Kraft, enten det saa bliver med denne eller med en anden Bestemmelse. De hævder ogsaa, at de ikke kan klare sig i Konkurrencen med de udenlandske Selskaber. Om dette, som jo desværre synes at være Tilfældet med alle vore Industrier, skyldes, at de arbejder for dyrt, ved jeg ikke, men man kunde jo mene, at de udenlandske Selskaber maatte have lige saa store Udgifter ved at paatrykke denne Indskrift.

Imidlertid er man i Udvalget blevet enig med den højtærede Justitsminister om at give en Henstand med Bestemmelsens Ikrafttræden. Derved imødekommer man Tændstikfabrikkerne, og man kan da faa Tid til at undersøge, om man skal gaa til en anden Ordning eller eventuelt helt opgive Tanken om en Bestemmelse af denne Art; herom vil der da senere være at stille Forslag. Jeg maa gøre opmærksom paa, at det er en Fejltagelse, naar der i Ændringsforslaget er kommet til at staa: „Bestemmelsen i § 18, 1ste Stykke, sidste Punktum, træder dog først i Kraft den 1. April 1928;“ der skulde have staaet „den 1. Juli“ efter den Aftale, som blev truffet med den højtærede Minister. Jeg ved ikke, om den højtærede Formand vil tillade, at vi kalder det en Trykfejl, eller om han forlanger et Ændringsforslag stillet til 3die Behandling.